

Szczecin, 08.02.2018 r.

Nasz znak: WGKIOŚ-II.1431.1.2018.LR

dotyczy: udostępnienia informacji publicznej

W odpowiedzi na pismo z dnia 24.01.2018 r. w sprawie udzielenia informacji publicznej uprzejmie informuję, że w opisanym przez Pana problemie kluczowym wydaje się pytanie, czy oddawana na wymianę część samochodowa, przekazywana następnie do producenta celem regeneracji spełnia definicję odpadu, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 21), określoną jako każda substancja lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć lub do których pozbycia się jest zobowiązany. Substancji tej lub przedmiotu posiadacz odpadu pozbywa się, kiedy stała się ona dla niego zbędna, pozbawiona wartości użytkowych, jednak nie zawsze taka rzecz zostanie uznana za odpad, gdyż w przeciwnym wypadku każdy przedsiębiorca prowadzący działalność w zakresie naprawy czy regeneracji itp. musiałby zostać uznany za prowadzącego przetwarzanie odpadów (lub zbieranie i przetwarzanie) i uzyskać stosowne zezwolenie, o którym mowa w art. 41 ustawy (np. naprawa urządzeń agd i rtv). Oczywiście rzecz ta może zostać uznana za odpad w przypadku, jeśli jej dalsza naprawa bądź regeneracja nie będzie zasadna bądź opłacalna i zostanie przekazana przez przedsiębiorcę, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami (art. 17 ust. 1) do przetworzenia, w innych niż przygotowanie do ponownego użycia bądź recyklingu, procesach odzysku lub unieszkodliwienia. W takim przypadku odpad ten zostanie przez posiadacza wytworzony w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (definicja wytwórcy odpadów – art. 3 ust. 1 pkt 32 ustawy). Na wytwarzanie odpadów poza instalacją, kwalifikującą się do uzyskania pozwolenia na wytwarzanie odpadów, w chwili obecnej nie jest wymagana żadna decyzja administracyjna.

Analogicznie, moim zdaniem, wygląda sytuacja opisana w pytaniu 2. Pana pisma. Można jeszcze rozważyć sytuację, kiedy przyjmujący część na wymianę prowadzi tzw. nieprofesjonalną działalność w zakresie zbierania odpadów, o której mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy, tzn. inną niż działalność gospodarcza w zakresie gospodarowania odpadami, który zbiera odpady opakowaniowe i odpady w postaci zużytych artykułów konsumpcyjnych, w tym leków i opakowań po lekach przez apteki, przyjmowanie zużytych artykułów konsumpcyjnych w sklepach, systemy zbierania odpadów w szkołach, placówkach oświatowo – wychowawczych, urzędach i instytucjach. Taka działalność nie wymaga uzyskania zezwolenia na zbieranie i zezwolenia na przetwarzanie odpadów, a stosownie do art. 51 ust. 2 pkt. 3 – również wpisu do rejestru, prowadzonego przez marszałka województwa, o którym mowa w art. 49.

Uważam, że ponieważ problem poruszony w Pana piśmie jest poważny i trudny, dlatego powinien Pan wystąpić z przedmiotowymi zapytaniami do Departamentu Prawnego Ministerstwa Środowiska, jako organu współtworzącego ustawę o odpadach.

Z up. PREZYDENTA MIASTA

mgr inż. Bogusław Stępień
NIEPOMIENNY REFERENT
w Wydziale Ochrony Środowiska
i Gospodarki Komunalnej

OSOBNY SPECJALISTA
Lesław Rodziński